

Bóg nas obdarowuje

Cele katechetyczne – wymagania ogólne

- ukazanie roli wiary, nadziei i miłości w życiu chrześcijanina;
- uświadomienie konieczności rozwoju własnej wiary.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

Uczeń:

- swoimi słowami opisuje pojęcia „wiara”, „nadzieja” i „miłość”;
- wyjaśnia, że źródłem wiary, nadziei i miłości jest Bóg;
- podaje argumenty potwierdzające, że wiara, nadzieja i miłość to źródło szczęścia w życiu człowieka;
- wskazuje na związek wiary z nadzieją i miłością;
- odwołując się do życiorysów świętych i błogosławionych, wyjaśnia, w jaki sposób wiara, nadzieja i miłość realizowała się w ich życiu, szczególnie w życiu św. Matki Teresy z Kalkuty.

Pojęcia i postaci

cnoty boskie, wiara, nadzieja i miłość, dary Boże.

Wartości

wiara, nadzieja, miłość, szczęście.

Metody i środki

pogadanka, dyskusja, prezentacja multimedialna, pantomima, SMS.

Propozycja realizacji

Modlitwa na rozpoczęcie

Akt wiary.

Cele lekcji. Nauczyciel przedstawia cele lekcji w języku ucznia: będę potrafił swoimi słowami opisać pojęcia „wiara”, „nadzieja” i „miłość”; będę rozumiał, że źródłem wiary, nadziei i miłości jest Bóg; będę umiał wskazać związek, jaki istnieje między wiarą, nadzieją i miłością; będę rozumiał i potrafił pokazać, jak cnoty boskie realizują się w życiu świętych.

Metoda – pogadanka. Nauczyciel prowadzi pogadankę dotyczącą wiary, nadziei i miłości. Mówi, że ich źródłem jest Bóg i wskazuje, że chrześcijańskie rozumienie wiary, nadziei i miłości jest odmienne od rozumienia potocznego. Różnice mogą dotyczyć zwłaszcza miłości – nauczyciel akcentuje, że miłość jest postawą, a nie stanem emocjonalnym. Podobnie nadzieja nie zakłada wesołości, tylko pozwala człowiekowi dostrzegać realizację Bożych obietnic.

Metoda – dyskusja. Nauczyciel rozwiesza w sali lub rozkłada trzy kartki, na każdej z nich wymieniona jest nazwa jednej z cnót boskich. Rozpoczyna się dyskusja: która z cnót jest najważniejsza. Uczniowie mają wstać i zająć miejsca przy kartce z nazwą cnoty, którą uważają za taką. Jeśli ktoś zmieni zdanie, może przejść do innej grupy. Na zakończenie nauczyciel podsumowuje dyskusję, mówiąc, że najważniejsza jest miłość. Należy wskazać uczniom, że wiara dotyczy przyszłego życia. Pomocne mogą być pytania:

A. Czy w niebie będzie nam potrzebna wiara?

Nie, bo będziemy oglądali Boga twarzą w twarz.

B. Czy w niebie będzie nam potrzebna nadzieja?

Nie, bo obecność Boga przez całą wieczność stanowi spełnienie naszej nadziei.

C. Czy w niebie będzie miłość?

Tak, miłość będzie trwała przez całą wieczność.

Alternatywna propozycja realizacji

W klasach, w których nie jest możliwa realizacja zaproponowanej metody, można polecić, aby uczniowie wykonali zadanie 1 z podręcznika.

Metoda – prezentacja multimedialna. Nauczyciel przytacza historię św. Matki Teresy z Kalkuty i ukazuje, w jaki sposób w jej życiu realizowały się wiara, nadzieja i miłość. Należy podkreślić, że św. Matka Teresa z Kalkuty stanowi jedynie przykład i że działanie cnót boskich możemy dostrzec w życiu każdego świętego i błogosławionego.

Nauczyciel może posłużyć się krótką prezentacją multimedialną o św. Matce Teresie z Kalkuty.

Metoda – pantomima. Uczniowie zostają podzieleni na trzy grupy. Każda z grup ma za zadanie przedstawić w formie pantomimy jedną z cnót Boskich jako drogi prowadzącej do Boga. Występy nie powinny być dłuższe niż minutowe.

W podsumowaniu tego zadania nauczyciel podkreśla, że cnoty boskie rozwijane są przez całe życie. Wymienia również metody rozwoju wiary: lektura Pisma Świętego, modlitwa, życie sakramentalne, uczestniczenie w lekcjach religii itp.

Metoda – SMS. Uczniowie mają napisać SMS, w którym podsumują, czego dowiedzieli się w trakcie tej lekcji.

Podsumowanie lekcji. Odczytanie SMS-ów i krótkie podsumowanie lekcji przez nauczyciela.

Modlitwa na zakończenie

Akt nadziei i Akt miłości.

Praca domowa

Zapisz w zeszytcie, w jaki sposób cnoty boskie realizowały się w życiu jednego z następujących świętych: Jana Pawła II, Faustyny Kowalskiej, Bernadetty Soubirous.

Korelacja z edukacją szkolną

- język obcy nowożytny – znajomość słownictwa religijnego (wiara, nadzieja, miłość, święty);
- historia – przedstawienie postaci ważnych dla historii XX w. (św. Matka Teresa z Kalkuty).